

TAULA RODONA 'PER QUÈ ELS JOVES NO VAN AL TEATRE?'

MOSTRA IGUALADA 2015

DIJOUS, 16 D'ABRIL DE 2015 - 15:30 h. - 17 h.

BIBLIOTECA CENTRAL - PL. CAL FONT - IGUALADA

Josep Maria Viaplana: titellaire, actor, autor i director de teatre per a infants i joves, especialitzat en espectacles adreçats al món educatiu. Ha escrit, dirigit i interpretat espectacles tant per a educació infantil, com primària i secundària. També va ser durant molts anys director artístic i de producció d'Eina d'Escola, la primera gran empresa de campanyes escolars, que ha arribat a programar funcions a tot l'estat espanyol i sud de França. Fa 4 anys, crea el projecte 'Jove Espectacle', un portal de notícies i agenda dels espectacles per familiars i per a joves a Catalunya, a més de distribuir espectacles i tallers innovadors per a escoles, sobre temes com les Ciències, la Educació Emocional, la dansa i el moviment, etc... Impulsor des del 2014 de les dues Trobades de Teatre per a Joves a Olesa de Montserrat, conjuntament amb Butaka Jove Olesa i la seva Mostra.

PREGUNTES:

Què hi troben els joves a d'altres productes culturals, cinema, concerts, videojocs, que no troben en el teatre?

Cinema

Multitud d'horaris. Els primers de la tarda són bastant per a ells, dissabtes i diumenges (estan gairebé sols).

Es poden menjar crispetes i beure. Poden xerrar, hi ha menys 'control' que en el teatre. Algunes pel·lícules són clarament per a ells. Encara que les valorem com a dolentes. Moltes contenen grans efectes especials. això en teatre fa pujar molt el preu de l'entrada.

Hi ha un star system, es fan promocions a TV, Xarxes socials i als mateixos cinemes. Poden baixar-se pel·lícules de la xarxa.

Concerts/música

No hi ha cap mena de limitació en el soroll que poden fer, poden ballar, beure, fumar... Els músics/grups són estrelles mediàtiques (a diferents nivells)

Molts són gairebé tan joves com ells

Gairebé sempre van a concerts de grups que han sentit prèviament, comprant o descarregant la seva música.

En general es va a sentir música que ja es coneix.

Videojocs

Es poden descarregar.

Els són els protagonistes, necessiten de la seva intervenció.

Són un repte.

Es poden jugar a casa.

També en xarxa, amb d'altres joves que són a d'altres parts del món.

Molts d'ells són incorrectes políticament. Seria difícil que una obra de teatre fos com un d'aquests jocs.

En tot això, no hi ha un problema veritable de diferència de preu.

Cal parlar d'un teatre específic per a joves? Si fos així quins ingredients fan aquest teatre específic?

Sí que cal. Ho sé per l'experiència en campanyes escolars.

No sé si és un tema d'ingredients. Potser ajuden una mica, però és un tema de continguts. Temes que els interessin, com la relació noi-noia, els amics, enfrontament generacional, problemes de ser adolescent...

No defugen temes polèmics i escabrosos. Volen saber coses del món en què viuen, i volen veure la part negativa.

Important saber perfilar bé quines obres són per a ells. Credibilitat en les classificacions que donen a conèixer quines obres els poden ser adients.

De quines eines disposem per arribar a aquest públic?

Algú més parlarà de xarxes social, etc... hi estic d'acord. Però el principal lloc on són aquests joves és a les escoles i instituts.

Cal una bona col·laboració entre Institucions, Educació i Cultura (Bàsic) i mitjans de comunicació, especialment públics.

Potser tots els ingredients que hem dit abans no es poden tenir, o no els volem aplicar, però cal fixar-se en què fan els altres per atreure als joves.

S'ha de creure que els joves són espectadors madurs. Poden veure-ho gairebé tot. Ara, si una cosa ja de per sí pot ser poc interessant o avorrida per a un adult (i en teatre passa molt), això es multiplica en un jove.